Warszawa, dnia 26 lutego 2025 r.

Poz. 235

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI[1)]

z dnia 21 lutego 2025 r.

w sprawie kryteriów uznawania obiektów budowlanych albo ich części za budowle ochronne

Na podstawie art. 207 ust. 5 ustawy z dnia 5 grudnia 2024 r. o ochronie ludności i obronie cywilnej (Dz. U. poz. 1907) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa kryteria uznawania obiektów budowlanych albo ich części – które w okresie przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 5 grudnia 2024 r. o ochronie ludności i obronie cywilnej, zwanej dalej „ustawą", pełniły funkcję budowli ochronnych, zwanych dalej „dotychczasowymi budowlami ochronnymi" – za budowle ochronne w rozumieniu ustawy.

§ 2. 1. Dotychczasowa budowla ochronna może być uznana za budowlę ochronną w rozumieniu ustawy, jeżeli zapewnia albo po przebudowie lub dostosowaniu będzie zapewniać spełnienie określonych funkcji ochronnych w zakresie ochrony osób przed zagrożeniami powstałymi w wyniku klęsk żywiołowych, zdarzeń o charakterze terrorystycznym lub działań wojennych.

2. Uznaje się, że dotychczasowa budowla ochronna spełnia funkcje ochronne, jeżeli zabezpiecza przed:

1) skutkami klęsk żywiołowych wywołanymi przez silne wiatry, w tym wichury, orkany i trąby powietrzne,

2) odłamkami amunicji, w tym bomb, pocisków i granatów, oraz przed ostrzałem z broni małokalibrowej,

3) obciążeniami spowodowanymi zagruzowaniem oraz spadającymi elementami konstrukcji i wyposażenia obiektu budowlanego,

4) promieniowaniem przenikliwym gamma z opadu promieniotwórczego,

5) długotrwałym oddziaływaniem zewnętrznym pożaru na budowlę ochronną,

6) skutkami fali uderzeniowej wybuchu,

7) skażeniem środowiska wewnętrznego w budowli na skutek działania środków chemicznych, biologicznych lub promieniotwórczych,

8) wstrząsem oddziałującym na konstrukcję oraz wyposażenie budowli ochronnej

– w zakresie przewidzianym dla danej kategorii odporności budowli ochronnej, o której mowa w § 13.

§ 3. Funkcję ochronną przed skutkami klęsk żywiołowych wywołanymi przez silne wiatry uznaje się za spełnioną, gdy konstrukcja budowli ochronnej i zastosowane w niej zabezpieczenia otworów zapewniają ochronę przed obciążeniem wiatrem o wartości ciśnienia wywieranego na zewnętrzne powierzchnie tej budowli co najmniej 2 kPa.

[1)] Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej – sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 maja 2024 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. poz. 738).

§ 4. 1. Funkcję ochronną przed działaniem odłamków amunicji oraz przed ostrzałem z broni małokalibrowej uznaje się za spełnioną, gdy:

1) zewnętrzne elementy konstrukcji budowli ochronnej mają warstwę ochronną zabezpieczającą przed przebiciem wykonaną:

   a) z żelbetu lub betonu klasy C20/25 – o grubości co najmniej 25 cm, lub

   b) ze stali o grubości co najmniej 3 cm, lub

   c) z muru z cegły pełnej na zaprawie cementowej lub cementowo-wapiennej – o grubości co najmniej 38 cm, lub

   d) z muru z bloczków silikatowych pełnych na zaprawie cementowej lub cementowo-wapiennej – o grubości co najmniej 36 cm, lub

2) konstrukcja budowli ochronnej jest usytuowana poniżej poziomu terenu.

2. W przypadku gdy zewnętrzne elementy konstrukcji budowli ochronnej mają więcej niż jedną warstwę ochronną, to łącznie wszystkie warstwy ochronne powinny spełniać warunek grubości ekwiwalentnej $h_E \geq 25$ cm, którą oblicza się według wzoru:

$$h_E = \sum (h_i \times R_x)$$

gdzie:

h_i – oznacza grubość *i-tej* warstwy ochronnej o wartości minimalnej nie mniejszej niż h_{min},

R_x – oznacza współczynnik redukcyjny *i-tej* warstwy ochronnej.

3. Współczynniki redukcyjne R_x oraz wartości minimalne grubości h_{min} określa tabela:

<table>
<tr><th>Lp.</th><th colspan="2">Rodzaj materiału lub konstrukcji</th><th>Współczynnik redukcyjny R_x</th><th>Minimalna grubość warstwy ochronnej h_{min} [cm]</th></tr>
<tr><td>1</td><td colspan="2">2</td><td>3</td><td>4</td></tr>
<tr><td>1</td><td rowspan="6">żelbet lub beton o wytrzymałości odpowiadającej klasie</td><td>C16/20</td><td>0,917</td><td rowspan="7">12</td></tr>
<tr><td>2</td><td>C20/25</td><td>0,943</td></tr>
<tr><td>3</td><td>C25/30</td><td>1</td></tr>
<tr><td>4</td><td>C30/37</td><td>1,032</td></tr>
<tr><td>5</td><td>C35/40</td><td>1,1</td></tr>
<tr><td>6</td><td>C40/50</td><td>1,138</td></tr>
<tr><td>7</td><td colspan="2">mur z cegły pełnej lub z bloczków silikatowych pełnych, na zaprawie cementowej lub cementowo-wapiennej</td><td>0,703</td></tr>
<tr><td>8</td><td colspan="2">stal</td><td>3,667</td><td>0,6</td></tr>
<tr><td>9</td><td colspan="2">piasek lub glina piaszczysta</td><td>0,267</td><td rowspan="3">50[1)]</td></tr>
<tr><td>10</td><td colspan="2">piasek gliniasty</td><td>0,228</td></tr>
<tr><td>11</td><td colspan="2">grunt o nieznanych parametrach</td><td>0,189</td></tr>
</table>

[1)] W przypadku więcej niż jednej warstwy ochronnej z gruntu dopuszcza się stosowanie pojedynczej warstwy o grubości co najmniej 10 cm, jeżeli łączna grubość warstw gruntu jest nie mniejsza niż 50 cm.

§ 5. 1. Funkcję ochronną przed obciążeniami spowodowanymi zagruzowaniem oraz spadającymi elementami konstrukcji i wyposażenia obiektu budowlanego uznaje się za spełnioną, gdy konstrukcja budowli ochronnej zapewnia zachowanie stanu granicznego nośności we wszystkich elementach konstrukcyjnych pod działaniem tych obciążeń.

2. Funkcję ochronną, o której mowa w ust. 1, uznaje się za spełnioną, gdy konstrukcja budowli ochronnej wraz z warstwami ochronnymi ma nośność zapewniającą przeniesienie równoważnych obciążeń od zagruzowania, wynoszących:

1) w przypadku budynków o konstrukcji szkieletowej lub w technologii wielkiej płyty:

a) do dwóch kondygnacji nadziemnych włącznie – co najmniej 10 kN/m^2,

b) mających więcej niż dwie kondygnacje nadziemne – co najmniej 10 kN/m^2 powiększone o wartość 2,5 kN/m^2 na każdą kondygnację powyżej drugiej kondygnacji nadziemnej;

2) w przypadku budynków o konstrukcji innej niż w pkt 1:

a) do dwóch kondygnacji nadziemnych włącznie – co najmniej 10 kN/m^2,

b) mających więcej niż dwie kondygnacje nadziemne – co najmniej 10 kN/m^2 powiększone o wartość co najmniej 5 kN/m^2 na każdą kondygnację powyżej drugiej kondygnacji nadziemnej.

3. Funkcję ochronną, o której mowa w ust. 1, uznaje się za spełnioną również, gdy budowla ochronna ma odporność na obciążenia, o których mowa w § 8, jeżeli wartości tych obciążeń są większe od obciążeń wynikających z ust. 2.

4. Przy ustalaniu kategorii odporności budowli ochronnej usytuowanej poza strefą prognozowanego zagruzowania funkcji ochronnej, o której mowa w ust. 1, nie rozpatruje się.

§ 6. 1. Funkcję ochronną przed promieniowaniem przenikliwym gamma z opadu promieniotwórczego uznaje się za spełnioną, gdy konstrukcja budowli oraz uwarunkowania lokalne wynikające z jej usytuowania zapewniają co najmniej 100-krotne osłabienie promieniowania przenikliwego gamma.

2. Wymagane osłabienie promieniowania gamma jest zapewnione, gdy:

1) warstwy ochronne budowli ochronnej są wykonane z jednego z następujących materiałów:

a) z gruntu naturalnego lub nasypowego – o gęstości co najmniej 1600 kg/m^3 i grubości co najmniej 60 cm,

b) z muru z cegły pełnej – o grubości co najmniej 51 cm,

c) z muru z bloczków silikatowych pełnych – o grubości co najmniej 48 cm,

d) z betonu lub żelbetu – o grubości co najmniej 40 cm,

e) ze stali – o grubości co najmniej 12 cm,

f) z ołowiu – o grubości co najmniej 5,2 cm

– lub z kombinacji materiałów wymienionych w lit. a–f lub innych materiałów, pod warunkiem, że kombinacja ta zapewni osłabienie określone w ust. 1;

2) wejścia, wyjścia zapasowe i inne otwory w warstwach ochronnych budowli ochronnej są wykonane w taki sposób, że występują:

a) co najmniej dwa załamania pod kątem prostym drogi rozchodzenia się promieniowania przenikliwego na drodze prowadzącej do strefy ochronnej – przy założeniu, że każde załamanie drogi promieniowania przenikliwego pod kątem prostym osłabia promieniowanie dziesięciokrotnie, jeżeli masa powierzchniowa warstw ochronnych na załamaniu drogi jest nie mniejsza niż 500 kg/m^2, lub

b) co najmniej jedno załamanie pod kątem prostym drogi rozchodzenia się promieniowania przenikliwego na drodze prowadzącej do strefy ochronnej oraz dodatkowe osłony, w tym drzwi lub wyłazy – przy założeniu, że dziesięciokrotne osłabienie tego promieniowania zapewnia osłona o grubości stanowiącej połowę grubości podanej w pkt 1.

§ 7. 1. Funkcję ochronną przed długotrwałym oddziaływaniem zewnętrznym pożaru na budowlę ochronną uznaje się za spełnioną, gdy zewnętrzne elementy konstrukcji budowli oraz występujące w niej zamknięcia i inne zabezpieczenia otworów:

1) mają odporność ogniową zabezpieczającą przed skutkami oddziaływania pożaru przez czas co najmniej 120 min, przy oddziaływaniu pożaru określonym w odniesieniu do krzywej pożaru standardowego, oraz ograniczają rozprzestrzenianie się zadymienia;

2) zabezpieczają wnętrze budowli ochronnej przed wystąpieniem warunków środowiskowych zagrażających zdrowiu i życiu ludzi przez czas co najmniej 360 min, przy oddziaływaniu pożaru zewnętrznego o stałej temperaturze 400 ºC, w tym przy której izolacyjność termiczna elementów konstrukcji zapewnia nieprzekroczenie temperatury 30 ºC na powierzchniach wewnątrz strefy ochronnej.

2. Zamknięcia i inne zabezpieczenia otworów nieoznaczone jako mające klasę odporności ogniowej co najmniej EI 120 oraz klasę dymoszczelności uznaje się za spełniające wymaganie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, gdy:

1) przedsionek ma drzwi zewnętrzne ochronne lub ochronno-hermetyczne oraz drzwi wewnętrzne hermetyczne lub ochronno-hermetyczne, wykonane z blachy stalowej o grubości co najmniej 6 mm, a odległość między drzwiami jest nie mniejsza niż 1 m, z wyjątkiem przypadku drzwi zlokalizowanych w ścianach naprzeciwko siebie, w którym odległość jest nie mniejsza niż 2 m;

2) w strefie ochronnej będzie zapewnione utrzymanie w warunkach pożarowych nadciśnienia o wartości co najmniej 25 Pa przez czas co najmniej 120 min;

3) klapy odcinające, nadciśnieniowe lub wywiewne, zawory przeciwwybuchowe, zasuwy oraz uszczelnienia przepustów instalacyjnych zapobiegają przeniesieniu się ognia na stronę nienagrzewaną w wyniku przeniknięcia znacznych ilości płomieni lub gorących gazów wydobywających się z pożaru i tym samym zapaleniu się albo powierzchni nienagrzewanej, albo jakiegokolwiek materiału będącego w sąsiedztwie tej powierzchni, przez czas co najmniej 120 min.

3. Zewnętrzne elementy konstrukcji budowli ochronnej zapewniają wymaganą izolacyjność termiczną, o której mowa w ust. 1 pkt 2, jeżeli mają warstwę ochronną wykonaną z:

1) betonu lub żelbetu o grubości co najmniej 40 cm;

2) muru z cegły pełnej na zaprawie cementowej lub cementowo-wapiennej – o grubości co najmniej 32 cm;

3) muru z bloczków silikatowych pełnych na zaprawie cementowej lub cementowo-wapiennej – o grubości co najmniej 35 cm;

4) piasku, piasku gliniastego, gliny piaszczystej lub ze żwiru – o grubości co najmniej 35 cm.

4. W przypadku gdy zewnętrzne elementy konstrukcji budowli ochronnej mają warstwę ochronną o grubości mniejszej niż określona w ust. 3 pkt 1–3, to funkcję ochronną, o której mowa w ust. 1 pkt 2, zapewnia element z dodatkową warstwą piasku, piasku gliniastego, gliny piaszczystej lub żwiru o grubości h_{min} określonej w tabeli:

Lp.	Rodzaj materiału lub konstrukcji, z której jest wykonana warstwa ochronna	Grubość warstwy ochronnej elementu [cm]	Grubość warstwy ochronnej z piasku, piasku gliniastego, gliny piaszczystej lub ze żwiru h_{min} [cm]
1	2	3	4
1	beton lub żelbet	20	35
		25	25
		30	20
		35	15
2	mur z cegły pełnej lub z bloczków silikatowych pełnych, na zaprawie cementowej lub cementowo-wapiennej	24	15

§ 8. 1. Funkcję ochronną przed skutkami oddziaływania fali uderzeniowej wybuchu uznaje się za spełnioną, gdy konstrukcja budowli ochronnej wraz z zamknięciami i zabezpieczeniami otworów komunikacyjnych oraz zabezpieczeniami otworów instalacyjnych zapewnia ochronę przed oddziaływaniem quasi-statycznym:

1) w przypadku konstrukcji (ścian zewnętrznych i stropów) stanowiących płaszczyzny ochronne – o wartości co najmniej 60 kN/m^2;

2) w przypadku zamknięć otworów komunikacyjnych w płaszczyznach ochronnych, takich jak drzwi (bramy) ochronne lub ochronno-hermetyczne oraz wyłazy – o wartości co najmniej 120 kN/m^2;

3) w przypadku zamknięć otworów instalacyjnych w płaszczyznach ochronnych, takich jak klapy odcinające, nadciśnieniowe lub wywiewne, zawory przeciwwybuchowe, zasuwy oraz uszczelnienia przepustów instalacyjnych – o wartości co najmniej 180 kN/m^2.

2. Funkcję ochronną, o której mowa w ust. 1, uznaje się za spełnioną również, gdy:

1) budowla ochronna jest odporna na oddziaływania dynamiczne fali uderzeniowej wybuchu o wartości nadciśnienia co najmniej 0,03 MPa;

2) stropy budowli ochronnej są wykonane jako stropy żelbetowe monolityczne o grubości co najmniej 0,4 m;

3) otwory komunikacyjne w warstwach ochronnych budowli ochronnej mają zamknięcia o odporności na nadciśnienie co najmniej 0,12 MPa od fali uderzeniowej wybuchu;

4) otwory instalacyjne w warstwach ochronnych budowli ochronnej mają zamknięcia o odporności na nadciśnienie co najmniej 0,12 MPa od fali uderzeniowej wybuchu.

§ 9. Funkcję ochronną przed skażeniem środowiska wewnętrznego w budowli ochronnej na skutek działania środków chemicznych, biologicznych lub promieniotwórczych uznaje się za spełnioną, gdy budowla ochronna:

1) ma konstrukcję zamkniętą i hermetyczną w stopniu zabezpieczającym przed przenikaniem do jej wnętrza substancji niebezpiecznych, przy nadciśnieniu w strefie ochronnej co najmniej 25 Pa;

2) jest wyposażona w urządzenia filtrowentylacyjne zapobiegające zanieczyszczeniu powietrza wewnątrz strefy ochronnej przeznaczonej dla ochrony założonej liczby osób przez określony czas nie krótszy niż 48 godzin;

3) jest wyposażona w urządzenia do oczyszczania i wzbogacania powietrza umożliwiające ochronę osób przez określony czas nie krótszy niż 48 godzin – w przypadku budowli ochronnej przeznaczonej do ochrony osób w warunkach pełnej izolacji od skażonej atmosfery zewnętrznej.

§ 10. Funkcję ochronną przed wstrząsem oddziałującym na konstrukcję i wyposażenie budowli ochronnej uznaje się za spełnioną, gdy wyposażenie wewnętrzne oraz inne elementy wewnętrzne o masie powyżej 10 kg są zamocowane do elementów konstrukcyjnych budowli łącznikami o nośności odpowiadającej zastępczemu obciążeniu statycznemu o wartości iloczynu masy zabezpieczanego elementu i przyspieszenia o wartości co najmniej 125 m/s^2.

§ 11. 1. Dotychczasowa budowla ochronna może być przeznaczona do pełnienia funkcji ochronnej dla ludzi, jeżeli poza wymaganiami, o których mowa w § 3–10, ma zapewnione rozwiązania z zakresu ochrony przeciwpożarowej ograniczające możliwość powstania pożaru wewnątrz budowli ochronnej, a w razie jego wystąpienia zapewniające:

1) możliwość ewakuacji osób z budowli ochronnej lub ich uratowania w inny sposób;

2) ograniczenie rozprzestrzeniania się ognia i dymu wewnątrz budowli ochronnej.

2. Dotychczasowa budowla ochronna może być przeznaczona do pełnienia funkcji ochronnej dla pojemności:

1) większej niż 10 osób, jeżeli ma zapewnione co najmniej jedno wyjście zapasowe, zlokalizowane poza strefą prognozowanego zagruzowania;

2) większej niż 50 osób, jeżeli ma zapewnione co najmniej dwa wyjścia umożliwiające ewakuację na zewnątrz, w tym co najmniej jedno wyjście zapasowe, zlokalizowane poza strefą prognozowanego zagruzowania.

3. W przypadku dotychczasowej budowli ochronnej o pojemności do 50 osób dopuszcza się, aby wyjście zapasowe było zlokalizowane w strefie prognozowanego zagruzowania, jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki:

1) wysokość ściany zewnętrznej budynku nie przekracza 16 m;

2) dolna krawędź otworu w szybie wyjścia zapasowego jest wyniesiona co najmniej do maksymalnej wysokości gruzowiska, którą przyjmuje się jako co najmniej 1/4 wysokości budynku.

4. Strefę prognozowanego zagruzowania przyjmuje się jako teren znajdujący się w odległości od ściany zewnętrznej budynku wynoszącej:

1) w przypadku budynków o konstrukcji murowanej – co najmniej 1/3 wysokości budynku, albo

2) w przypadku budynków o konstrukcji szkieletowej lub monolitycznej – co najmniej 1/4 wysokości budynku.

5. Wysokość budynku, o której mowa w ust. 3 i 4, mierzy się od uśrednionego poziomu terenu przy ścianie zewnętrznej budynku do górnej powierzchni najwyżej położonego stropu lub najwyżej położonego punktu stropodachu lub konstrukcji przekrycia budynku, przy czym do wysokości nie wlicza się poddaszy o konstrukcji drewnianej.

§ 12. Funkcje ochronne dotychczasowej budowli ochronnej mogą podlegać ograniczeniu, jeżeli budowla ochronna:

1) jest usytuowana na obszarze zagrożonym osunięciem ziemi lub skał oraz lawinami błotnymi lub śnieżnymi;

2) nie jest zabezpieczona przed zalaniem wodą w strefach możliwych podtopień lub powodzi, w tym powstałych na skutek zniszczenia lub uszkodzenia urządzeń hydrotechnicznych piętrzących wodę;

3) ma zlokalizowane instalacje i urządzenia niezwiązane z funkcją ochronną obiektu, które mogą stanowić zagrożenie dla chronionych w niej osób.

§ 13. Dotychczasowej budowli ochronnej nadaje się kategorię odporności:

1) S-0 – schron posiadający funkcje ochronne określone w § 2 ust. 2 i § 11, który zabezpiecza przed oddziaływaniem fali uderzeniowej wywołującej obciążenie quasi-statyczne o wartości co najmniej 60 kN/m^2 albo nadciśnienie o wartości co najmniej 0,03 MPa;

2) S-1– schron posiadający funkcje ochronne określone w § 2 ust. 2 i § 11, który zabezpiecza przed oddziaływaniem fali uderzeniowej wywołującej obciążenie quasi-statyczne o wartości co najmniej 100 kN/m^2 albo nadciśnienie o wartości co najmniej 0,1 MPa;

3) S-2 – schron posiadający funkcje ochronne określone w § 2 ust. 2 i § 11, który zabezpiecza przed oddziaływaniem fali uderzeniowej wywołującej obciążenie quasi-statyczne o wartości co najmniej 200 kN/m^2 albo nadciśnienie o wartości co najmniej 0,2 MPa;

4) S-3 – schron posiadający funkcje ochronne określone w § 2 ust. 2 i § 11, który zabezpiecza przed oddziaływaniem fali uderzeniowej wywołującej obciążenie quasi-statyczne o wartości co najmniej 300 kN/m^2 albo nadciśnienie o wartości co najmniej 0,3 MPa;

5) U-1 – ukrycie posiadające funkcje ochronne określone w § 2 ust. 2 pkt 1–3 i § 11;

6) U-2 – ukrycie posiadające funkcje ochronne określone w § 2 ust. 2 pkt 1–5 i § 11;

7) U-3 – ukrycie posiadające funkcje ochronne określone w § 2 ust. 2 pkt 1–6 i § 11.

§ 14. W przypadku ustalania kategorii odporności dotychczasowej budowli ochronnej na podstawie obliczeń wytrzymałościowych wartość obliczeniową oddziaływania quasi-statycznego dla stropu przelotni, ścian nieosłoniętych gruntem o grubości warstwy co najmniej 0,6 m, przepustów i zaworów przeciwwybuchowych, elementów przelotni osłoniętych gruntem oraz drzwi (bram) lub wyłazów stanowi wartość obciążenia określona w § 13 pomnożona przez współczynnik wynoszący w przypadku:

1) stropu przelotni – 1,7;

2) ścian nieosłoniętych gruntem o grubości warstwy co najmniej 0,6 m – 2,4;

3) klap odcinających, nadciśnieniowych lub wywiewnych, zaworów przeciwwybuchowych, zasuw oraz przepustów instalacyjnych – 3,0;

4) elementów przelotni osłoniętych gruntem o grubości warstwy co najmniej 0,6 m – 0,7;

5) drzwi (bram) lub wyłazów – 2,0.

§ 15. 1. Istniejące drzwi (bramy) ochronne lub ochronno-hermetyczne o odporności:

1) w przypadku dotychczasowej budowli ochronnej zaliczonej do kategorii odporności S-0 – na oddziaływanie nadciśnienia fali uderzeniowej wybuchu co najmniej 0,12 MPa,

2) w przypadku dotychczasowej budowli ochronnej zaliczonej do kategorii odporności S-1 – na oddziaływanie nadciśnienia fali uderzeniowej wybuchu co najmniej 0,4 MPa

– mogą być uznane za zapewniające wymagane funkcje ochronne, jeżeli ich konstrukcja nie jest uszkodzona lub po dokonaniu napraw oraz po przeprowadzeniu czynności konserwacyjnych będą one posiadały odpowiednią wytrzymałość mechaniczną oraz sprawność techniczną i funkcjonalną.

2. Istniejące automatyczne zawory przeciwwybuchowe o odporności:

1) w przypadku dotychczasowej budowli ochronnej zaliczonej do kategorii odporności S-0 – na oddziaływanie nadciśnienia fali uderzeniowej wybuchu co najmniej 0,12 MPa,

2) w przypadku dotychczasowej budowli ochronnej zaliczonej do kategorii odporności S-1 – na oddziaływanie nadciśnienia fali uderzeniowej wybuchu co najmniej 0,4 MPa

– mogą być uznane za zapewniające wymagane funkcje ochronne, jeżeli ich konstrukcja nie jest uszkodzona i po przeprowadzeniu czynności konserwacyjnych będą one posiadały odpowiednią sprawność techniczną i funkcjonalną.

§ 16. Dotychczasowe budowle ochronne spełniające wymagania odporności mechanicznej dla schronów kategorii P albo A, które były określone w dokumentach wydanych na podstawie art. 17 ust. 5 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2021 r. poz. 372 i 1728), według stanu prawnego na dzień 22 kwietnia 2022 r., uznaje się za budowle ochronne:

1) kategorii odporności S-0 – w przypadku schronów kategorii P, jeżeli zamknięcia otworów komunikacyjnych mają odporność, o której mowa w § 15 ust. 1 pkt 1;

2) kategorii odporności S-1 – w przypadku schronów kategorii A.

§ 17. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji: wz. *W. Leśniakiewicz*